

Školák

Číslo 1
Ročník devátý
Školní rok 2015/2016

Radek Banga

*navštívil s pořadem **Když chceš, tak to dokážeš** naši školu.*

Velký rozhovor najdete uvnitř tohoto čísla!

Když chceš, tak to dokážeš! Heslo, podle kterého žije Radek Banga. RADOSLAV "GIPSY" BANGA se ve středu 23. září podělil s žáky naší školy o svůj osobní příběh i své zkušenosti. Do Dolního Bousova přijel svým vozem, doprovázela ho jeho velice sympatická manželka Verunka, jak ji oslovoval, a jejich rodinný miláček, pes Airin.

Na první pohled sympat'ák, drobný, velice milý a vstřícný v jednání, žádné hvězdné manýry. Prostě normální kluk. A tak se choval po celou dobu svého představení. Avizoval, že program bude trvat hodinu a půl až dvě, nakonec mluvil a zpíval téměř dvě a půl hodiny a pak ještě odpovídal dětem na dotazy, poskytl rozhovor do Školáka, fotil se ochotně se všemi účastníky i s jednotlivci, byl stále dobře naladěný a zatěžko mu nebylo ani podepisování se na cokoli, třeba na ruku.

Jaké to je, když si před žáky páté až deváté třídy stoupne nejznámější romský muzikant u nás a mluví o démonech dnešní doby? Přibližně dvouhodinový program není jen nudným kázáním „co se smí“ a „co ne“. Je to směs Gipsyho písniček, vlastních životních zkušeností a zážitků a také diskuze s žáky. Právě každou jednotlivou skladbou je uvedeno jedno téma. Nejde o žádné teoretické poučování, ale o sdílení autentických zkušeností. Radoslav Banga má mimořádný životní příběh, talent i schopnost oslovit mladou generaci. Jeho pořad se stává jedinečnou motivací pro všechny, kteří se cítí z jakékoliv příčiny handicapováni, přispívá ke zmírnění nesnášenlivosti a předsudků. Zprostředkování informací mediálně známou osobností je pro děti velmi atraktivní a zvolená forma je této věkové skupině blízká a snadno přijatelná.

*Program **Když chceš, tak to dokážeš** úspěšně probíhá již od r. 2011, kdy vznikl pod záštitou zmocněnkyně vlády ČR pro lidská práva Moniky Šimůnkové. Pořádá ho webový portál AZ rodina. Pracovní listy, které jsme od AZ rodiny dostali a na jejichž přípravě se podíleli pedagogové a psychologové, jsme využili při přípravě žáků před akcí.*

Zajímavé bylo sledovat, jak i ti neustále otrávení, kteří se neradi účastní jakéhokoli programu, pár minut po začátku ztichli a opravdu poslouchali. Bylo vidět, že je toto téma zajímavé. Nejsilněji na děti asi zapůsobil to, když vyprávěl o svém životě na ulici, o smrti kamaráda, o řádění skeanhedů i o svých hudebních začátcích. Snažil se přesvědčit děti, že se nesmí hned vzdávat, přiznal, že jeho hudební kariéra se „rozjízďela“ deset let. Kromě násilí, domácího násilí, šikany, rasismu a drog Radek "Gipsy" Banga v programu nezapo-míná upozornit ani na rizika internetu, který ostatně v již zmíněných oblastech nezdědka hraje také svou roli, i na rizika sociálních sítí a počítačových her.

Mgr. Ingrid Mendlíková

O tom všem ví **Radek "Gipsy" Banga** své, a přesto se nevydal špatným směrem. Je tak pro děti i dospívající jedinečnou motivací i potvrzením faktu, že žádný "handicap" není dost velký na to, aby je dohnal k rizikovému chování nebo jim zabránil ve splnění vysněného cíle. Program motivuje k aktivnímu a smysluplnému životu bez násilí, konzumace drog, xenofobie, rasismu, intolerance, agrese, kriminality a dalších variant rizikového chování, chce posílit v mladé generaci víru a přesvědčení, že budoucnost je v rukou každého z nás. A také, že každý jednotlivec - ať už se na své startovní čáře cítí jakkoliv handicapován - má právo a možnost změnit svou situaci i svět k lepšímu a žít smysluplný a spokojený život.

Velký rozhovor s Radkem Bangou

Co vás vedlo k tomu být zpěvákem?

Jsem z muzikantské rodiny. Paradoxně jsem to byl já, kdo o tu hudbu jevil zájem nejméně. Jak to bývá v životě, tak já jsem ale pak se to u mě otočilo, zjistil jsem v těch jedenácti letech, že tam nějaký předpoklad je, ale já jsem nezačal jsem s hudbou, ale s repem. Do devatenácti let to u mě nebylo vůbec na prvním místě. Až v těch devatenácti letech jsem pochopil, že tam ten talent je, který by bylo možná dobré zúročit a začal jsem na tom pracovat. A paradoxně z toho vyplývá to, že když máš nějaký talent, že to nestačí, že s tím musíš začít pracovat.

Od kolika let zpíváte?

Jakoby profi, to znamená kluby, už od třinácti let, skutečně. Doma zpívám od malička, jako každý Banga, já jsem hrál i zpíval.

Narodil jste se v České republice?

Ano, jsem totální Pražák s velkým pé. Já jsem se narodil na Žižkově, respektive na Vinohradech, ono je to propjené. Teď už teda Pražák nejsem.

Jaký je váš oblíbený zpěvák či zpěvačka?

Tak můj oblíbený zpěvák – to je úplně jasné, pro mě je to Michael Jackson, toho jsem hodně obdivoval a je to moje velká inspirace v životě. A je zajímavý jeho příběh, bohužel ten příběh

nekončí příliš dobře, jak všichni víme, ale to dílo a ta stopa, kterou Michael Jackson zanechal v nás všech, je tak obrovská, že jednoznačně on.

Jak se jmenuje vaše první deska?

Syndrom snob.

Jaká je zatím podle Vás vaše nejlepší písnička?

Na tohle je hrozně těžké odpovědět, protože když skládáš písničky, tak ti každá připadá dobrá a jsou písničky, kterých si vážím, protože mají nějaký vzkaz a paradoxně jsou to písničky, které lidi spíše neposlouchají, třeba jedna taková je Odras v očích.

Jaká vaše písnička je nejpopulárnější?

Tak nejpopulárnější byla dlouho Romano hip hop, samozřejmě, ale poslední dobou to začíná docela válcovat Žigulik.

Napadlo vás někdy, že se přihlásíte do nějaké show, například Superstar?

Vůbec, nikdy bych se do takovéhle soutěže nepřihlásil, protože jsem u jedné soutěže dělal produkce a vím, co to obnáší, a myslím si, že tyhle talentové soutěže, vyjma asi dvou, jsou moc nebezpečné. Naopak spíše uškodí tomu člověku. Myslím si, že když se něco stane moc rychle, třeba ta sláva, tak to není moc dobře.

Já jsem si svoji pozici na scéně budoval dest let, opravdu takhle dlouho, a teprve po deseti letech jsem si vybojoval nějakou pozici a je to dobře, protože člověk si pak těch věcí váží.

Podle čeho jste se pojmenoval Gipsy?

Pojmenoval jsem se podle toho, že v podstatě to byla nadávka, kterou jsem slyšel, a mně se to velmi zalíbilo. Gipsy anglicky znamená cikán. Zajímavé na tom je, že si Britové mysleli, že jsme Češi, pak jsme jim nakecali ale, že jsme z Egypta, takže nám říkali Egypciens, pak zůstalo jenom Gypsiens a z toho vzniklo to slovo Gipsy. Navíc to slovo jednoznačně definuje to, jak jsem se cítil. Vlastně slovo cikán je takové hanlivé a já jsem chtěl ukázat světu, že být cikán není nic špatného a že z toho naopak můžete získat něco pozitivního.

Proč jste si vybral zrovna téma o drogách, násilí, rasismu atd? Co vás k tomu vedlo? Cítil jsem za posledních pět let, že je ve společnosti nějaké napětí, hodně začíná růst nenávist, že se ta Evropa nějak vyvíjí a já jsem na to chtěl nějak zareagovat a řekl jsem si, a si myslím doteď, že nejdůležitější je pracovat s žáky základních škol, vlastně jim předat nějakým způsobem nějaký názor, aby se jim malinko otevřely oči a nenechali se těmi médii tolik strhnout. Protože skutečně problém není rasismus, problém je nenávist. Já se snažím pracovat na tom, aby té nenávisti bylo co nejméně.

Jak se jmenují další členové Vaší skupiny? Jak s nimi vycházíte? Jak jste se dali dohromady? Hraje se mnou Tomáš Baroš na basu, to je opravdu vynikající basák, potom Honza Sochor na akordeon, to je výjimečný kluk, talent. Vycházíme spolu báječně, protože jsou to vyhraní profici, starší kluci, a jsem za to rád, protože s některými muzikanty se špatně vychází.

Jak dlouho jste se svou manželkou? Jak spolu vycházíte?

Jsmo spolu přes šest let a tři roky manželé. Dobře.

Jak se jmenuje váš pes a co je to za rasu?

Airin, je to Akita Inu.

Můžeme se zeptat, jak se Vám líbilo publikum zdejší školy?

Super. Žáci spolupracovali, zasmáli jsme se. Většinou to takhle vždycky i dopadne, takže já jsem rád. Ale mám hlavně i pocit, že to v některých něco zanechalo a že poslouchli.

Tak Vám mockrát děkujeme. Já děkuji.

Kristýna Veselá, Eliška Svobodová (celý rozhovor ze zvukového záznamu zapsala), Petra Dědková, Adéla Bernardová, Kristína Kirajnová

ANKETA: Jak se vám líbil Radek „Gipsy“ Banga?

Marek Mayer: *Podle mě to bylo luxustní, nejlepší bylo, jak vyprávěl o těch nacistech a jiných Romech.*

Petronila Dědková: *Moc se mi to líbilo, Gipsy mě dokonce inspiroval k tomu, co chci dělat do budoucna. Takováhle představení by mohla být častěji.*

Lucie Svobodová: *Líbilo se mi, jak vyprávěl o svém životě, také písničky a jeho vtipy byly suprové!*

Klára Oudrnická: *Bylo to zajímavé, myslím, že některé děti se z toho poučily. Docela mě to inspirovalo.*

Libor Rudavský: *Bylo to dobré, velmi zajímavý životní příběh. Znal jsem Gipsyho songy už dříve, ale že jim tohle předcházelo, to bych pravdu nečekal. Má můj respekt!*

Milena Dědková: *Bylo to skvělé! Docela mě ten jeho život zasáhl. Je to prostě suprový chlap.*

Sára Šoutová: *Moc se mi to líbilo, hlavně jak vyprávěl příběh s Frantou a jak zpíval. Docela jsem se i poučila.*

Ptala se: Kristína Kirajnová

Co se v naší škole děje . . .

Slavnostní zahájení nového školního roku 2015/2016

V pondělí 1. 9. 2015 proběhlo každoroční slavnostní zahájení nového školního roku 2015/2016. Celkem do školy nastoupilo 344 žáků, nejvíce za posledních několik let. Nejdůležitější krok do svého školního života udělalo 47 prvňáčků, které přivítaly na školním dvoře jejich třídní učitelky, paní Iveta Plíšková (1.A) a paní Mgr. Radka Procházková (1. B).

Mgr. Kateřina Karnová, ředitelka

Trochu jsme se báli

Ve čtvrtek 17. září navštívily 7. třída a 8. B v doprovodu svých třídních učitelek Městské divadlo v Mladé Boleslavi. Hra slavného dramatika irského původu Oscara Wilda (1854 - 1900) Strašidlo Cantervillské, při níž jsme se troch báli, trochu smáli a hodně fandili mladé lásce, se všem velmi líbila.

Mgr. Ingrid Mendlíková

Knihovna on-line

Paní knihovnice Dita Říhová učila žáky páté třídy v hodině informatiky vyhledávat knihy v elektronických knižních katalozích. Předvedla jim, jak prodloužit výpůjční dobu zapůjčených knih, případně si knihu zarezervovat. Žáci si také odnesli nové poznatky o knihovně v Dolním Bousově i o Národní knihovně v Praze.

Ing. Šárka Švábková

Semináře Feuerstein Mgr. Lenka Dajčová

V minulém roce získaly certifikát na práci s Feuersteinovou metodou čtyři naše paní učitelky, proto v novém školním roce opět otvíráme semináře vedené touto specifickou metodou. Jsou vhodné jak pro děti se zdravotním postižením (IVP), tak i pro děti, které selhávají v komunikaci, mají výukové potíže, nevědí, jak se efektivně učit a podobně. Na internetu lze o této metodě najít mnoho informací.

Adaptační výlet třídy 6. A

V září jsme byli na výletě na chatě Homoli na tři dny.

1. den jsme šli pěšky na chatu, cesta byla dlouhá, ale užili jsme si ji. Když jsme přišli na chatu, nejdříve se jsme ubytovali, potom jsme šli na přilehlou louku hrát hry. Nejčastěji jsme hráli poznávací hry.
2. den jsme šli na výlet do Prachovských skal, poté jsme se vrátili zpátky na chatu a hráli hry, nejčastěji sport.
3. den jsme se vraceli zpátky domů, půlka třídy jela autobusem a půlka šla pěšky. Výlet se mi velice líbil, těším se na další.

Katka Karnová

Recyklohraní

Začal nový školní rok a my se opět hlásíme s RECYKLOHRANÍM. Tak jako v minulých letech sbíráme drobné elektrospotřebiče, baterie (kromě autových) a úsporné žárovky. Které žárovky patří do kategorie úsporných, můžete nalézt v reklamě na našich stránkách. Jiné žárovky do školy neposílejte, jejich likvidace je pro nás složitější. Průběžně sbíráme také plastová víčka. Stále ve škole třídíme odpady do přistavených nádob ve všech patrech školy (plasty, plastové láhve, tetrapaky, papír).

Mgr. Jaroslava Konývková

Sběr papíru

Ve dnech 6. - 7. 10. 2015 proběhl na naší škole každoroční sběr papíru. Celkem bylo sebráno kg. Vyhrála . třída (půměr na žáka kg), na druhém a třetím místě skončila a .

Mimořádný sběr baterií

Soutěž v počtu nasbíraných krabiček s bateriemi, vyhrály tyto třídy:

1. místo – 4. A (29 krabiček)
2. místo – 5. tř. (16 krabiček)
3. místo – 7. tř. (28 krabiček)

Divadelní předplatné pro 2. stupeň

V úterý 20. října 2015 jsme navštívili první divadelní představení v letošním školním roce. Potěšila nás báječná taneční groteska skupiny Veselé skoky **Ve stanici nelze**.

Mgr. Ingrid Mendlíková

Výstava Supermarket Svět

Základní škola uspořádala ve spolupráci s brněnskou neziskovkou NaZemi výstavu s názvem Supermarket Svět. Od 7. října do 6. listopadu byla v budově hasičárny v ul. Požárníků k vidění ojedinelá sbírka interaktivních exponátů s globálními tématy. Výstava se zaměřuje zejména na vliv našeho každodenního života na ostatní lidi na planetě Zemi a na životní prostředí.

Mgr. Jana Vlachová

Křížem krážem Českým rájem

V úterý 6. října 2015 se vydaly sedmá a osmá B třída na exkurzi do Českého ráje. Naším cílem bylo podniknout velkou okružní cestu, na níž by se děti seznámily s přírodou Českého ráje - tichými rybníky, působivými skalními stěnami, hlubokými lesy a památnými stromy, se skvosty lidové architektury, s některými hrady, zámky či kostely i s bohatou a zajímavou historií některých měst a městeček. Počasí nám přálo, podzimní příroda nás lákala svými barvami a ani jemný opar nekazil naše výhledy. Kudy vedla naše trasa? Z Dolního Bousova jsme zamířili do vesničky Osek, kde jsme si ukázali vzácnou dřevěnou zvonici I trojúhelníkovou náves, která se dochovala ještě z dob osídlování. Projeli jsme Sobotkou, zmínili jsme se o nejvýznamnějších památkách, o soboteckém divadle, které bývalo solnicí, i o nejslavnějších rodácích. A pak už jsme zastavili ve Vesci, kde jsme si prohlédli nejen roubené chalupy soboteckého typu z 18. a 19. století, ale i vzácné stromy. Zavzpomínali jsme na nejslavnější strom Českého ráje – Semtínskou lípu a přes Libošovice jsme pokračovali k Věžickému rybníku. Po ránu tam bylo opravdu krásně, v trávě se třpytily kapky rosy, nad rybníkem vycházelo slunce a my jsme obdivovali skály vyrůstající přímo z vody. Od Věžáku jsme projížděli krkolomnou silničkou mezi skalami a lesy hruboskalského skalního města. Na Hrubé Skále jsme se u stánku nasytili, nakoupili dárečky a drobné

upomínkové předměty a pak se vydali mezi skály, Nakonec jsme si prohlédli zámecké nádvoří, obdivovali výhled do údolí Jizery a navštívili obchůdek se šperky vyrobenými z polodrahokamů, které se nacházejí nedaleko odtud. Další naší zastávkou byl zámek Hrubý Rohozec u Turnova. Prošli jsme se renovovaným zámeckým parkem anglického typu, mnozí si prohlédli i umělou jeskyni. Nádvoří zámku nás uchvátilo záplavou barevných letniček. Během hodinové prohlídky zámku jsme si prohlédli reprezentační i soukromé prostory posledních majitelů zámku. Z Turnova jsme pokračovali do Mnichova Hradiště a odtud jsme vyjeli na vrch Mužský. Od restaurace Na Vyhlídce jsme se vydali lesem na skály, odkud se nám otevřel nádherný výhled do krajiny. Na zpáteční cestě jsme si chtěli ještě prohlédnout hrad Valečov, ale protože tu anglická produkce točila další pokračování seriálu Tři mušketýři, nepustili nás ani do blízkosti hradu. A tak nám nezbývalo než jet domů. Ještě jsme si prohlédli radnici a kostel v Kněžmostě a ukázali si, kde je Všeborsko, místo, kde se kdysi konaly slavné poutě, kde stávala škola pro děti z okolních vesnic a kde dodnes stojí kostel, vzácná dřevěná zvonice a barokní sousoší chráněné vzrostlými kaštaný. Své třídy doprovodily třídní učitelky J. Konývková a I. Mendlíková.

Mgr. Ingrid Mendlíková

Máte rádi rock?

Ve středu 7. října se žáci druhého stupně seznámili s dějinami rockové hudby 20. století. V podání dvou kytaristů, z nichž jeden program moderoval, si děti vypoaslechly skladby nejznámějších interpretů, kteří působili na světové hudební scéně od 60. let. Na závěr se děti pobavily při písničce, která byla určená právě jim.

Mgr. Ingrid Mendlíková

Den s nakladatelstvím Thovt

Nakladatelství Thovt je zaměřeno na literaturu pro děti. Snaží se vydávat dětskou literaturu, která vede děti ke čtenářství, a zároveň vytvářejí motivační soutěže. Se soutěží zaměřenou na období starověku přijela 14. října zástupkyně nakladatelství i k nám do Bousova. Děti si zopakovaly, co vědí o starověkých státech, posléze se rozdělily do skupin a soutěžily. Informace musely hledat v knihách, které dostaly k dispozici. Získávaly indicie a nakonec musely sestavit konečné slovo a vysvětlit ho. Musely tak pracovat s textem, zvolit správnou strategii, pracovat v týmu a získané informace utřídit. Děti soutěžily s velkým zápalem a prokázaly spoustu znalostí. Akce byla určená pro žáky 5. třídy, 6. A a 6. B.

Mgr. Ingrid Mendlíková

Minirozhovor se zpěvákem

a moderátorem pořadu - Karlem

Jakou hudbu posloucháte ve volném čase? Rock, pop a vážnou hudbu. Ale mám rád třeba i country. Asi, holky, všechno. Většinou poslouchám ticho. To je nejlepší. Ale vážně.

Jak dlouho už s kolegou vystupujete?
Od roku 2001.

Říkal jste, že jste bývalý učitel. Na jaké škole jste učil? Na základní škole Nejdek, náměstí Karla IV. Je to u Karlových Varů, asi šest kilometrů.

Jak dlouho jste učil? Učil jsem 14 let.

A proč jste skončil? No protože za to bylo málo peněz. Dodnes je ve školství málo peněz. To vám kantoři potvrdí. Osmnáct let studujete a pak zjistíte, že v bance mají dvakrát tolik a nemuseli chodit na přednášky a skládat zkoušky.

Děkujeme. To je všechno. Čus.

Návštěva pana starosty ve 4. B

Ve čtvrtek 8. 10. navštívil naši třídu starosta Dolního Bousova pan Miroslav Boček. Pan starosta přišel v rámci vlastivědy, aby žákům přiblížil náplň své práce. Děti mlčky naslouchaly a poté se ptaly na otázky, které je zajímaly. Tímto panu starostovi Bočkovi děkujeme za velmi přínosnou besedu, která se dětem velmi líbila.

Mgr. Nikola Plecháčová

Bobřík informatiky

Druhý týden v listopadu si žáci 8.A, 8.B, 7., 6.A, a 5. třídy otestovali svoje znalosti v celostátní soutěži Bobřík informatiky. Soutěž prověřuje, jak jsou žáci schopni řešit úlohy v oblasti algoritmizace, problémy digitální gramotnosti a porozumění informacím. Napomáhá rozvoji informatického myšlení žáků. Výsledky testů společně se správným řešením soutěžních otázek jsou k dispozici na adrese www.ibobr.cz.

Úspěšnými řešiteli testu jsou: (pořadí ve škole)

kategorie Kadet (8. a 9. tř.)

1. Palounková Michaela (152 bodů)

kategorie Benjamin (6. a 7. tř.)

1. Zemanová Markéta, Zoufalý Pavel (172 bodů)

2. Kodrik Tomáš, Nechánský Matěj (164 bodů)

3. Říha Matěj (156 bodů)

kategorie Mini (5. tř.)

1. Josef Hruška (177 bodů)

2. Plocková Leona (157 bodů)

3. Bartková Alžběta (152 bodů)

4. Pitrová Kateřina (151 bodů)

5. Kůnová Rozálie (148 bodů)

6. Havryljuková Viktorie (140 bodů)

7. Pilař Ondřej (124 bodů)

Pavel Skála,

žák 4. A, se umístil v **krajském kole** Logické olympiády **na 16. místě**. Blahopřejeme mu k úspěchu!

Výsledky Logické olympiády

I letos jsme měli svého zástupce v **krajském kole** Logické olympiády. Je jím **Pavel Skála** ze 4. A. Do nominačního kola soutěže se zapojilo celkem 13330 řešitelů kategorie A (2.–5. ročník), z toho 20 žáků naší školy. Mezi nejlepšími jsou: 1. Pavel Skála 4.A (celkově 50.–60. místo) postup do krajského kola, 2. Anna Zejbrdlichová 4.A, 3. Linda Svatošová 3.A. V kategorii B (2. stupeň ZŠ a odpovídající ročníky víceletých SŠ) soutěžilo 20736 žáků, z toho devět žáků naší školy. Na 1. místě se ve škole umístila Klára Oudrnická 7. tř., 2. Roman Dubský 9. tř., 3. Richard Sladký 6.B. Chválíme všechny soutěžící za zapojení do soutěže.

Ing. Šárka Švábková

Na co vzpomínáme? Prázdniny.

Prázdniny znamenají snad pro všechny čas užívání si a sladkého nicnedělání anebo třeba sportování a turistiku. Najdou se i tací, kteří tráví čas od času prázdniny učením se a opakováním látky z minulého ročníku. Někteří využívají prázdniny i k tomu, aby si něco vydělali. Myslím si, že brigáda je vlastně dobrá zkušenost do budoucna. Tyhle prázdniny jsem trávil s kamarády, nebo třeba v bazénu. Taký dost často u babičky a na brigádě. Někdo se vydává na dovolenou odpočinout si od všech starostí. Všechno ale jednou končí... Moc ráda bych prázdniny vrátila, ale bohužel to nejde. Bezstarostným dnům je už konec, nastaly povinnosti, učení a úkoly. Nezbyvá, než si jen počkat na další prázdniny.

K. Veselá

Co jste dělali o prázdninách?

Vojta Hofman, 1. tř. - Byl jsem u tety. A příští prázdniny bych tam jel zase rád.

Tomáš Olbrich, 2. tř. - Byl jsem v Německu a u babičky. Příští prázdniny bych rád jel zase k babičce.

Eliška Dvořáková, 3. tř. - Já jsem byla v Paříži hodně se mi tam líbilo. Jela bych tam klidně zase.

Lukáš Olbrich, 4. tř. - Byl jsem u babičky a v Jičíně na výletě. O prázdninách bych jel k babičce.

Kateřina Pitrová, 5. tř. - Byla jsem u babičky a v Mikulově. Příští rok bych ráda jela do Mikulova.

Lucie Veselá, 6. tř. - Já jsem byla u babičky, u tety a na chatě, příští prázdniny bych chtěla jet zase na chalupu.

Jaroslav Plocek, 7. tř. - Já jsem byl rybařit na přehradě v Krásné a na Šumavě. Příští prázdniny bych rád jel na Šumavu.

Michal Bari, 8. tř. - Jezdil jsem na motorce a byl jsem na autokrosu a na motokrosu. Příští prázdniny bych se rád podíval na autokros.

Jana Reslová, 9. tř. - Já jsem byla na táboře v Jindřichovicích, na Moravě a u babičky, ke které bych o prázdninách jela zase.

ptal se Matěj Nechánský

Ukončení prázdnin v armystylu

Ukončení prázdnin v armystylu proběhlo 29. srpna na Školništi. Viděli jsme bojové ukázky s pravými zbraněmi, ze kterých po sobě účinkující (samozřejmě slepákama) stříleli. Byli oblečení jako praví vojáci. Také tam měli tank, tréňák, motorku a nějaké obrněné vozidlo. Zadarmo jste si mohli zastrílet airsoftovými zbraněmi. A taky opičí dráha (tedy spíš vojenská), ve které se nejdřív přešla kladina, potom se prolezlo dřevěné okno a naposled se hodilo prázdnou nášlapnou minou do vyznačeného prostoru. Pokud jste tam nebyli, tak jste přišli o výbornou zábavu.

Matěj Říha

První školní den jsme přivítali nové prvňáčky, které si převzaly učitelky Iveta Plíšková (1. A) a Mgr. Radka Procházková (1. B). Jako každý rok nás přivítala paní ředitelka a pan starosta se svým proslovem. Popřáli nám hodně štěstí do nového roku a představili nové členy pedagogického sboru naší školy. Pak se žáci se svými třídními učiteli sešli ve třídě. Prvňáčci se do školy všichni těšili. Dostali sladkosti, ale i svou první učebnici a propisku. Tak jsme se jich zeptali na pár věcí.

Dostali jste nějaké dárky?

1. A Ano, čokoládu, skládačku a propisku.

1. B Učebnici čtení, nakreslit oblíbenou pohádku za DÚ a medaile.

Těšili jste se do školy?

1. A Jooo ! :-D

1. B Anooo ! :-)

Líbí se vám ve škole?

1. A Jooo ! :-)

1. B Ano, líbí ! :-)

Co se vám ve škole nejvíce líbí?

1. A Český jazyk, matematika, prvouka a vlastně všechno.

1. B Čtení, oběd, matematika, svačina, kroužky, družina.

Máte rádi svoji paní učitelku?

1. A Jo !

1. B Jo !

K. Smandrová, A. Havrylyuk

Je tu další školní rok a s ním nastoupili do naší školy noví prvňáčci. Letos k nám nastoupily dvě třídy. Třídu 1. A učí paní učitelka Iveta Plíšková a 1. B učí paní učitelka Radka Procházková. Protože učit první třídy není nic lehkého, tak jsme se jich zeptaly, jak vnímají učení v první třídě.

RYCHLOROZHOVOR - PRVŇÁČI

paní učitelka

Iveta Plíšková

versus

paní učitelka

Radka Procházková

Jaký předmět učíte v první třídě nejraději?

Nejvíce mě baví matematika, protože se ukáže tvořivost všech dětí.

Asi čtení, protože je tam vidět pokrok.

Máte pro děti nějaké odměny?

Určitě. Razítka, samolepky, sladkosti, ale zase se to s odměnami nesmí přehánět, aby si děti nezvykly na to, že budou odměny dostávat pořád.

Ano, určitě mám.

Opakuje se ve vaší třídě nějaké jméno?

Ano, máme tři Honzy a dvě Terezky a pak máme dvě stejná příjmení Štěpánek.

Ano, mám ve třídě dvě Bány a pak Maxe a Maxima.

Plánujete už s dětmi výlet na konci roku?

Zatím ne, nejdříve se musím rozhodnout, jestli s dětmi pojedu na jeden nebo na více dnů.

Ano, už to mám dokonce od minulého roku zařízené.

Saša Havrylyuk a Kamila Smandrová

Co nás zajímá: Školní jídelna

Ve školní jídelně se nám toho od minulého roku mnoho změnilo. Máme na výběr ze dvou jídel, objednávání probíhá elektronicky pomocí čipů a nastoupila i nová vedoucí školní kuchyně. Ze tří okének vzniklo jedno velké a jedno malé okénko a kuchařky už bezpečně vědí, jestli máme přihlášený oběd a jakou porci máme dostat. Na to, jak se strážníkům líbí změny a co říkají na sestavu jídelníčku, jsme se ptali přímo ve školní jídelně. Zajímá nás také chod školní kuchyně.

Co nám prozradily paní kuchařky

Krájíte zeleninu do salátu ručně? „Ano, ale jak kterou. Třeba na papriku máme robot.“

Máte na loupání brambor stroj? „Ano, ale každá brambora se ještě musí dočistit ručně.“

Jak víte, kolik masa máte objednat? „Máme normy. Podle počtu přihlášených obědů. První stupeň má 6 dkg masa, druhý 7 dkg a devátáci a učitelé mají 8 dkg masa.“

Jaké je nejnáročnější jídlo? „Třeba lasagne. Nebo když musíme obalovat řízky.“

Nejlehčí jídlo? „Rozhodně krupicová kaše.“

Děkují vám děti? Umí poprosit? „Většinou ano. Na prvním stupni děkují všichni. No u druhého už je to horší. Ale převážně ano.“

Máte vypořádkováno, které jídlo dětem nejvíce chutná? „Dříve řízky, ale dnes malé děti vrací i je. Nebo svíčková a také rajská.“

A nejméně? „Asi nejvíce luštěniny. Zejména hrách a fazole. Ale také koprovka a křenovka.“

Jak máte rozdělenou práci? „Máme tři kuchařky. Ty obstarávají maso a náročnější práci. A potom tu jsou tři pomocné síly. Právě ony krájí zeleninu.“

Pečete moučníky vlastnoručně nebo je objednávejte? „Pečeme.“

Podle čeho rozhodujete, jaké jídlo se bude vařit? „To dělá paní vedoucí, vlastně je dané, kolik se má jakých surovin spotřebovat na měsíc (hlavně ovoce a zeleniny, ale také oleje, kuřecího masa, vepřového, ryb) a podle těchto údajů vytvoří paní vedoucí jídelníček na měsíc dopředu.“

Kolik litrů čaje denně vaříte? „Asi 20 litrů.“

Jaký názor máte na čipy vy? Je to úplně perfektní. Dříve jsem nevěděli, jestli děti obědy mají nebo ne. Teď je to všechno moc dobře udělané a víme i, jakou má kdo porci. Moc se nám líbí.“

Každý den nám připravují nějaké dobroty. Známe jejich jména?

Kuchařky: Iva Kozáková (hlavní kuchařka),
Romana Mušková, Andrea Urbaníková

Pomocné kuchařky: Jana Vokounová,
Magdalena Havlová, Gabriela Koprnická

Na spoustu dalších věcí jsme se ptaly paní Jindřišky Koblíkové, vedoucí školní kuchyně, která nám ochotně a s úsměvem odpověděla.

Jak tvoříte jídelníček?

Tak základem je, aby byl vyvážený, aby obsahoval ryby, luštěniny, mléčné výrobky, mléko. Aby splňoval tzv. spotřební koš, aby tam byly brambory, maso. Proto musíte mít jednou za čtrnáct dní rybu a luštěniny. Jsou na to určité normy, které musíme splnit.

Musela jste dokupovat nějaké nádobí?

Moc. Hodně věci se tady muselo dokoupit. Jak už základní věci, jako talíře, příbory, misky, ale i další, které vy už nevidíte. Ty finální věci, které vy nevidíte, se musely hodně dokoupit, protože toho tady moc nebylo.

Kolik kilogramů syrového masa objednáváte na oběd?

25 – 27 kg. Ale když objednáváme třeba kuřecí stehýnka, tak 40kg, protože tam je ta kostička a to samé platí i u ryb.

Kolik litrů polévky varíte?

Tak zhruba těch 80 litrů.

Na jak dlouho dopředu máte vymyšlený jídelníček?

Tak snažíme se ho mít připravený na tři až čtyři týdny dopředu. Teď ho máme připravený do Vánoc, ale někdy se stane, že je tam pouze čtrnáct dnů.

Takže většinou se snažíme mít připravené ty tři týdny, aby nás něco nezaskočilo.

Jaký máte názor na elektronické čipy?

Čipy jsou určitě dobrá věc. Je to skvělé pro naši kontrolu. Nevím, jestli jste si všimli, ale pomáhá nám to, abychom věděly, jestli je někdo dlužníkem nebo jakou má dostat porci. Ale v první řadě máme kontrolu, že jste přihlášení, a jakou máte porci.

Jste vedoucí školní jídelny. Co vaše práce obnáší?

Tak v první řadě tohle všechno, co jste tady jmenovaly. To znamená dát jídelníček dohromady, objednat a potom od paní kuchařky musím dát všechny papíry dohromady, dát to všechno do počítače, výdejky, řízení kolektivu... Já myslím, že toho je taky spousta a já jsem určitě všechno nevyjmenovala.

Přidávala jste nějaká nová jídla do jídelníčku?

Tak to byste mohly říct i vy samy. Určitě jste něco i zaznamenaly.

Třeba lasagne?

Celou trojstranu o školní jídelně připravily:

Zuzana Nocarová, Michaela Špytková,
Adéla Zdobinská

Nedávno jsme se s kamarádkami bavily o školní jídelně. O zavedení čipů, jak a jaké nám chutnají polévky, a jestli nám tam nějaké to jídlo v jídelníčku, které bychom chtěly mít, nechybí. Zajímaly nás názory ostatních, a tak nás napadlo, že bychom se mohly dojit zeptat ostatních žáků naší základní školy. Názory byly velmi zajímavé a v něčem jsme se s ostatními i shodly. My děkujeme, že nám spolužáci odpověděli, a vy si už jen užijte rozhovor o názorech na naši skvělou školní jídelnu. ☺

Eliška Koblířová, 2. A

Chtěla bys něco změnit? - „Vymalovat tu fialově.“

Jak se ti líbí chování kuchařek? - „Jo. Mám je ráda. Jsou to moje kamarádky.“

Jakub Kraus, 6. A

Jíš polévky? Chutnají ti? - „Moc ne. Nechutnají.“

Jaké jídlo bys přidala? - „Hranolky s kečupem.“

Kristýna Zítková, 8. A

Jaké jídlo máš ráda? - „Čočkový salát se zeleninou.“

Jaké jídlo nemáš v oblibě? - „Všechno s brokolici.“

Romana Hynková, 9. tř.

Co bys změnila? - „Aby učitelé také stáli frontu.“

Máš raději teplá nebo studená jídla? - „Mám ráda oboje.“

Dan Lopusánský, 7. tř.

Co bys změnil? - „Dal bych častěji řízek.“

Co se ti nelíbí na školní jídelně? - „Saláty jsou moc ledové.“

Klára Oudrnická, 7. tř.

Co bys změnila? - „Dala bych moderní tácy s otvory na kelímky.“

Jaké jídlo bys přidala do jídelníčku? - „Kachnu.“

Diana Vitmajerová, 6. B

Jídlo, které ti nejvíce chutná? - „Kaše s něčím.“

Jaké jídlo bys přidala? - „Palačinky.“

Markéta Hrušková, 2. B

Jíš moučníky? Chutnají ti? - „Jím, ano chutnají.“

Líbí se ti prostředí jídelny? - „Ano. Je to tu hezké.“

Rychlorozhovor s ...

... panem učitelem Lukášem Sedláčkem

Kde jste se narodil? Kde bydlíte? Zmáhá vás dojíždění? V Mladé Boleslavi. Také v Mladé Boleslavi. Nezmáhá mě.

Prosaďte nám něco ze svého soukromí. Máš šest psů.

Líbí se vám na naší škole? Líbí, jak kdy.

Jaký obor jste vystudoval? Proč jste si ho vybral? Nechtěl jste někdy dělat něco jiného? Pedagogickou fakultu - biologie, chemie pro střední školy. Chtěl jsem jít na medicínu, tam jsem se nedostal a zůstal jsem na pedáku. Chtěl jsem být zubařem.

Máte rád svoji třídu? Ano, mám.

Co rád čtete? Sci-fi, detektivky a naučnou literaturu.

Jaký je váš vztah k počítačům? Jaký máte názor na sociální sítě a počítačové hry? Velmi dobrý. Sociální sítě by měly mít děti od 15 let se svolením rodičů a jejich zpětnou kontrolou. Počítačové hry hrají, ale ne akční, spíše logické strategie.

Byl jste na vojně? Nebyl.

ptala se Denisa Třísková

Dějiny sportů - plavání

Počátky plavání sahají až do prehistorické doby. Však závodní plavání začalo až 1800 a to pouze ve stylu zvaném prsa. Kraul neboli volný způsob, byl představen až v roce 1837 Johnem Arturem Trudgenem, který ho okopíroval od amerických indiánů. Závodní plavání není založeno jen na fyzické síle, ale často současně i na technice, která tvoří cca 50% rychlosti plavce. V roce 1896 se plavání poprvé objevilo na letních olympijských hrách v Aténách. V roce 1904 byl plavecký způsob prsa zařazena jako olympijská disciplína. Delfín, nebo-li motýl, byl představen poprvé jako varianta způsobu prsa, ale v roce 1952 byl tento způsob uznán za samotný.

Plavecké styly:

1. Kraul
2. Prsa
3. Motýl
4. Znak

Připravila Katka Karnová

Škola plná talentů

RYBAŘENÍ

podle Pavla Zoufalého

V tomto článku bych se chtěl zmínit o sportu, který je málo publikovaný. Jde o rybaření. Je to sport provozovaný u vod určených Českým rybářským svazem. Ten se rozděluje do několika organizací po celé republice. Ke sportu potřebujete mít oprávnění k rybolovu a povinnou výbavu.

U sportovního rybaření se používají pro lov ryb udice s nástrahou. V rybářských potřebách najdete nespočet úžasných udic a doplňkových věcí. Nástrahy si můžete koupit anebo vyrobit si vlastní, ale zároveň musíte dodržet pravidla rybářského řádu. Já jsem se k rybaření dostal přes otce, který mě bral na ryby a výlovy. Od té doby jsem se začal o rybaření zajímat a mám rád přírodu. Přihlásil jsem se do kroužku, ve kterém jsem získal informace o rybářském řádu, naučil se navazovat háček a techniku chytání. Po složení zkoušek jsem dostal oprávnění k rybolovu. V praxi už si musí rybář poradit a jako u ostatních sportů a učení je to jen na tréninku a věnovanému času. Je to úžasné nahodit udici s nástrahou a čekat na záběr. Je jen na Vás jak si poradíte a zareagujete. Nebo můžete zažít legraci, když místo do vody vám nástraha přistane na stromě. Tento sport se mi velice líbí, protože jsem v přírodě u vody a mám tam spoustu kamarádů, kteří mají stejnou zálibu.

ŠKOLNÍ SPORT

První turnaj jsme zvládli

V neděli 18. října 2015 se konal první turnaj ve florbalu mladších žáků soutěže FLVC. Oba zápasy jsme vyhráli a jsme v čele tabulky.

Mgr. Miloslav Ječný

Tři výhry, dvě zranění

První turnaj starších žáků ve florbale (Florbalová liga volného času - www.flvc.cz) se konal v neděli 25. října 2015 v Benátkách. Vzhledem k okolnostem za nás nastoupili tři kluci ze sobotecké školy. Vyhráli jsme všechna tři utkání, ale zároveň utrpěli dvě zranění. Vzhledem ke zraněním (Boček, Merva) a odjezdu do Anglie (Hercík, Žapka) nastoupili za naše družstvo kluci ze sobotecké školy a Lucka Svobodová. Na turnaji jsme vybojovali tři jasné výhry, ale v posledním utkání došlo ke dvěma zraněním. Lucka si podvrkla kotník, Štěpán Pavlíček si poranil koleno a asi bude muset na operaci.

Mgr. Miloslav Ječný

Florbal Cup

Florbalový říjen. V průběhu měsíce října byla odehrána okresní kola ve florbale. Hrál se v Mladé Boleslavi v nové městské sportovní hale za 5. ZŠ. Okresních kol se naše škola zúčastnila ve všech věkových kategoriích, jak chlapci, tak dívky. Jednotlivé kategorie zaznamenaly různé výsledky.

Kategorie II (chlapci + dívky 4. a 5. ročníku)

Podmínkou tohoto utkání bylo, aby na hřišti byla vždy jedna dívka. Celé utkání u nás odehrála Mayerová bez střídání (druhá dívka bohužel nemohla nastoupit). Mayerová podala opravdu výborný výkon. Naše družstvo skončilo na 2. místě, velmi dobré výkony podali všichni hráči.

Ve skupině jsme skončili jako první, takže nás čekal zápas s prvním z druhé skupiny o první místo celého utkání. Bohužel byla znát určitá únava a nervozita, která zapříčinila zbytečné chyby hlavně v obraně, které soupeř dokázal potrestat a vyhrát.

Kategorie III (dívky 6. a 7. ročníku)

Ve skupině jsme skončili na druhém místě, takže jsme měli šanci umístit se na stupních vítězů. Bohužel zápas o třetí místo s 2. ZŠ Benátky pro nás skončil debaklem a dívky se musely spokojit pouze se 4. místem.

Kategorie III (chlapci 6. a 7. ročníku)

Hrálo se na několik skupin, naši chlapci ve skupině skončili poslední bez nároku na další zápas.

Kategorie IV (dívky 8. a 9. ročníku)

Sestava: 9. ročník – Reslová, Pajerová, Nocarová, Svobodová L., Špytková - 8. ročník – Sudíková, Svobodová E., Kirajnová

Přestože dívky měly na střídání jen tři hráčky, dokázaly nejen vyhrát skupinu, ale i celé utkání, čímž si zajistily postup na krajské kolo v Kutné Hoře. Blahopřejeme.

Kategorie IV (chlapci 8. a 9. ročníku)

Vzhledem k velkému počtu přihlášených družstev se hrálo na několik skupin, takže hodně záleželo na rozlosování. Bohužel jsme chytli lepší soupeře, takže chlapci si zahráli dva zápasy, ve kterých se jim nepodařilo ani skórovat a to znamenalo jediné – návrat do školy.

Mgr. Jiří Kužel

Okénko do... třídy 8. A

V 8. A je dívek a chlapců.

Třídním učitelem je Mgr. Jiří Kužel.

Jaký předmět máte nejraději? - Nejraději máme tělocvik.

Jaký je váš oblíbený učitel? - Paní učitelka

Dajčová, pan učitel Sedláček a náš třídní.

Kolik dětí z vaší třídy dojíždí? - Dojíždí osm dětí.

Máte vytvořená svá třídní pravidla? - Ne, nemáme.

Vyhráli jste někdy něco? - Jednou v 6. třídě, florbalový turnaj.

Jaké máte společné zájmy? - Baví nás si spolu povídat, a když jsme na výletě, tak nás bavily společné soutěže.

Na čem se shodnete? - Neshodneme se na ničem.

Jaká jste parta? – Jsme dobrá parta, bavíme se všichni mezi sebou.

Co vás nebaví? - Nebaví nás chemie.

Rozhovor s třídním učitelem 8. A Mgr. Jiřím Kuželem

Kde jste studoval? Základní školu jsem navštěvoval v Jilemnici. Na druhém stupni jsem přestoupil do výběrové třídy (po absolvování talentových zkoušek) se zaměřením na běh na lyžích. Jilemnice se totiž považuje za kolébkou lyžování v Krkonoších, takže tento sport je zde hodně rozšířen. Přestože byla v Jilemnici možnost v tomto sportu pokračovat i na střední škole, rozhodl jsem se pro „obyčejné“ gymnázium. Na sportovním gymnáziu bylo totiž trénování běhu na lyžích na prvním místě, učení až na druhém. Po maturitě jsem už měl jasno o mé další životní etapě. Předtím jsem váhal mezi policejní akademií a studiem na VŠ pedagogické. Po úspěšných přijímacích zkouškách z dějepisu a tělesné výchovy jsem nastoupil na Pedagogickou fakultu v Hradci Králové.

Proč jste chtěl být učitelem? Tak nad tím jsem nikdy nepřemýšlel. Asi zde sehrálo roli více faktorů. Jednak pocházím z učitelské rodiny (tři ze čtyř prarodičů byli učitelé, strejda s tetou také) a tělocvik s historií byly a stále jsou mými oblíbenými předměty, takže jiná možnost asi ani nepřicházela v úvahu.

Kde jste učil? Po studiích jsem nastoupil na ZŠ v Sobotce a po osmi letech přešel na ZŠ v Dolním Bousově.

Baví vás práce s dětmi? Spíš ano než ne. Práce s dětmi je náročná a přijde mi, že stále víc, ale člověk

se aspoň nenudí. Neumím si představit, že bych osm hodin dělal někde na lince jednu a tu samou práci. Jsou dny, kdy si říkám: „Proboha, co tady dělám? Proč?“ Ale jednou jsem se pro učitelování rozhodl, a tak to беру jak to je. Jak zpívají Voskovec s Werichem – jednou jsi dole a jednou nahoře.

Jak se vám učí ve Vaší 8. A? V mé třídě se učí stejně jako v jiných třídách. Někdy dobře, někdy hůře. Problémem je to, že se jim nechce moc pracovat. Donutit je, aby všichni přinesli domácí úkol, je nemožné. Jako kolektiv mi občas připadají jako kočka a pes, ale na společných akcích mimo školu je musím chválit.

Jaký máte vztah se svojí třídou? Doufám, že minimálně kladný. Pokud se na ně zlobím, tak mě asi v tu chvíli moc rádi nemají. Ale takový je život. Naštěstí se nemusím zlobit stále.

Plánujete nějaký výlet s vaší třídou? Vzhledem k tomu, že na výletech se moje třída umí chovat a nemusím se za ně stydět, tak určitě někam pojedeme. Ale kdy to bude a kam, to se teprve uvidí. Nedávno jsme byli na exkurzi v iQLANDII v Liberci.

Co máte rád? Především sladké – koláče, buchty, čokolády, indiány (zákusky ☺). A záliby souvisí s mým zaměstnáním – sport, historie. Dále to je hudba a hraní WOT.

připravila Evča Š.

Velký rozhovor s paní učitelkou Vlad'kou Nocarovou

Paní učitelko, jak dlouho učíte? - Učím dvacet tři let.

Proč jste se rozhodla být učitelkou? - Baví mě práce s dětmi, ráda s nimi diskutuji a řeším problémy.

Jak jste začínala? - Když mi bylo osmnáct, pracovala jsem v dětském domově, pak jsem pracovala jako vychovatelka Zahradnické školy v Kopidlně, v Mladé Boleslavi v Domě dětí a mládeže, ve škole a školce v Dětenicích, v Libáni ve škole a poslední roky tady v Základní škole v Dolním Bousově.

Jakou školu jste studovala? - Základní v Libáni, střední Pedagogickou školu v Litomyšli obor vychovatelství, a pak jsem dělala Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, obor učitelství 1. stupně.

Jak jste se dostala do Dolního Bousova? - Pan ředitel Koniček mi nabídl místo za paní učitelku Muškovou.

Na naší základní škole jste preventistou šikany. Co to znamená, kdo je preventista? - Měla bych vést děti, dospělé i kolegy k prevenci a k tomu, aby se na škole nedělaly špatné věci, např. bezpráví. Dělat semináře pro dospělé, děti.

Odkud pocházíte? - Pocházím z Libáně.

Kde jste bydlela? - V Libáni, v Litomyšli – tam jsem studovala, v Dětenicích a v Dolním Bousově.

Co Vás baví na učení? - Když vidím úspěch a pokrok u dětí.

Co učíte nejraději? - Matematiku, češtinu a výtvarnou výchovu.

Co ráda děláte s dětmi? Třeba teď s druháky? - Bereme klasické pohádky. Děti se rozdělí do skupin a hrají divadlo pro ostatní.

Co Vás baví? Jaké máte koníčky? - Baví mě sportovat, bruslit, jezdit na kole a ráda si čtu a jezdím na koncerty.

Co Vás nebaví? - Nebaví mě dělat věci, které nemají smysl.

V kolik ráno vstáváte? Je to příjemné? - Jsem sova, chodím později spát. Vstávám v šest hodin, ale z postele se mi moc nechce.

Co ráda čtete? - Ráda čtu komedie, humorné věci, příběhy. Do divadla také chodím raději na komedie, mám ráda odlehčenost a legraci, nadhled.

Kam ráda cestujete? Kde se Vám líbilo? - Ráda cestuji všude. Baví mě cestovat jak po světě, tak po republice. Podle možností a podle času.

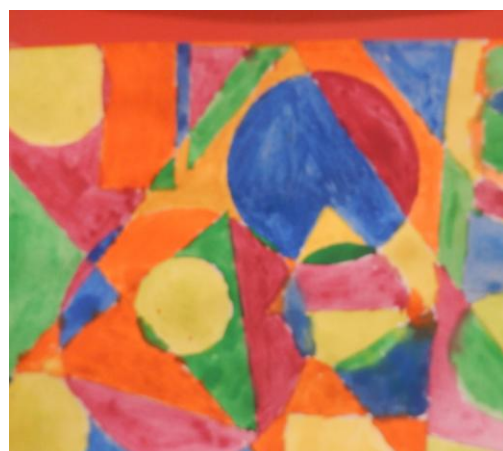
Kde jste byla naposledy? - Naposledy jsme byli na Zakynthosu v Řecku. Je to jeden z řeckých ostrovů. A tam to bylo nádherné, kolem nás plavaly želvy.

Jaké jste znamení? Kdy máte narozeniny? - Jsem Střelec. 2. prosince.

Jaká je Vaše oblíbená barva? - Mám ráda bílou, modrou, oranžovou, růžovou, žlutou, fialovou.

Evča Š.

Den s . . . paní zástupkyní **Vendulou Budínovou**

Dnes 25. 9. jsme se zeptali paní zástupkyně, jak vypadá její běžný pracovní den.

V kolik hodin jste dnes ráno vstávala?

Dnes jsem vstávala v 5:45 hodin.

Co všechno musíte ráno udělat ?

*Postarat se o děti, udělat jim svačiny
a poté si také rádi zacvičíme.*

V kolik hodin odcházíte z domu ?

Dnes jsem odešla v 7:10 hodin.

Co jste udělala nedávno, když jste přišla do školy ?

*Zapnula jsem počítač a vyplnila jsem nějaké
papíry, co mi přistály na stole.*

Co všechno jste musela dnes udělat ?

*Dnes jsem suplovala, vymýšlela plán akcí
na příští týden a vyřizovala jsem nějaké
telefonáty.*

Co vás dnes ještě čeká ?

*Pohovor se zájemcem o místo pana učitele,
fotografování pro 1. třídu a jednání s vedoucí
anglického kroužku.*

V kolik hodin dnes odejdete ze školy ?

Kolem patnácté hodiny.

V kolik hodin půjdete spát ?

*Večer mám ještě nějakou práci, takže asi po
půlnoci.*

Míša Palounková a Tomáš Míč

Jíme zdravě? Jíme zdravě. Jíme zdravě? Jíme zdravě.

Zdravé večeře

Že se na noc nemáme nácipávat, o tom všichni dobře víme. Nejíst na večeři nic a jít spát s prázdným žaludkem je ale také hloupost. Jídlo, které jíte večer nebo dokonce v noci, by mělo být lehce stravitelné a zdravé. Ideální je sníst ho nejpozději hodinu před usnutím. Vyhnout byste se měli smaženým pokrmům, sladkostem, fastfoodu a tučnému masu. Ideální je zelenina, ryby, kuřecí a krůtí maso, mléčné výrobky a některé ovoce.

Večeře by měla obsahovat tyto složky:

- 1. Zeleninu** – co nejčerstvější syrovou nebo šetrně upravenou tak, aby se v ní zachovalo co nejvíce vitamínů, minerálů a dalších cenných látek (nejlépe v páře).
- 2. Proteiny** – jsou tráveny pomalu, tudíž zasytí na delší dobu a organismus z nich čerpá dostatek materiálu na opravy buněk, svalů atd., zejména pokud jsme byli odpoledne sportovat.
- 3. Sacharidy** – jsou důležité pro pálení energie večer a v noci. Pokud večeře neobsahuje dostatek sacharidů, organismus bude na „noční provoz“ čerpat energii ze svalů (bude jich ubývat).
- 4. Tuhy** – pokud večeře obsahuje tuhy, měly by to být výhradně tuhy zdravé – tedy nenasycené – např. lžička olivového oleje v salátu, troška semínek pro oživení přílohy či mořská ryba.

Recept: Banánové jáhly

Ingredience: 250 g jáhel
250 g sušených švestek
1 vanilkový cukr
šťáva z ½ citrónu
1 banán
kousek másla
mléko
skořice
špetka soli

Možná obměna: jáhly se švestkami

Postup: Jáhly nejprve spaříme horkou vodou, poté je propláchneme studenou a dáme stranou. Švestky pokrájíme na malé kousky, povaříme s trochou vody, poté nasypeme jáhly, zalijeme mlékem, přidáme skořici, vanilkový cukr, sůl, citrónovou šťávu (můžeme přidat i nastrohanou kůru, pokud je citrón chemicky neošetřen), a za občasného míchání vaříme doměkka. Podle potřeby doléváme mléko. Podáváme s banánem.

Michaela Palounková

Slovníček cizích slovíček: Dyskalkulie

Dyskalkulie je porucha počítání. Nemá však za následek současně i poruchy všeobecných schopností. Týká se základních početních operací (sčítání, odčítání, násobení a dělení). Většinou se netýká algebry, geometrie apod. Dyskalkulie se považuje za poruchu učení, která nesouvisí s nižší inteligencí. Ve školách se žákům pomáhá tím, že se jim třeba dají lehčí příklady apod. Dyskalkulik zaostává ve schopnosti osvojovat si matematické pojmy a vztahy a manipulovat s nimi.

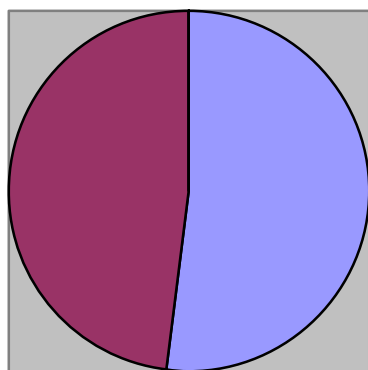
Denisa Trísková

Patří do školy? Mobily pod lavicí.

Mobily pod lavicí o hodině? Podle mě a myslím si, že i podle většiny žáků a učitelů, to správné určitě není. Někteří učitelé mobily úplně zakazují a někteří je naopak dovolují třeba k tématu hodiny. Určitě si každý umí představit, jaké by to bylo být učitelem, ale jaké by to bylo, kdyby každou hodinu nějaký žák otravoval a rušil s mobilem? Určitě nepříjemné pro každého.

ANKETA:

Je podle vás správné používat mobilní telefony pod lavicí o hodině?

Proč ANO?

Mobily jsou užitečné.
Není nuda.

Proč NE?

Protože při vyučování se máme učit.

Jaký je názor učitelů?

Pan učitel Sedláček: Určitě to správné není, kdyby bylo na mě, tak bych je zakázal nosit i do školy. Zavíral bych vám je do takového boxu a po škole bych je vracel.

Paní učitelka Tichá: Kdybych to dovolila, tak mi to nevadí, ale pouze k tématu, např. slovník. Ale určitě mi vadí, když to ruší, když se prostě žák nesoustředí na látku.

Paní učitelka Konývková: Myslím si, že do hodiny mobily nepatří, ale když má někdo nějaký problém, tak za mnou přijde a domluvíme se.

Kristína Kirajnová

Co je v módě ...

Jaký je nejoblíbenější účes kluků?

Jako nejoblíbenější sestřih je mít kratší vlasy po stranách a dlouhé uprostřed. Kluci si tento sestřih zamilovali a líbí se i dívkám. Vypadá dobře jak na krátkých, tak na dlouhých vlasech. Delší vlasy si pak kluci většinou gelují a vytváří lehké rozcuchání. S tímto sestřihem se vlastně setkáváme v různých úpravách. **Mezi vlasové trendy se vrací retro uhlazování vlasů směrem dozadu.** Takže po letech, kdy si kluci gelovali ježky na hlavě, se vracíme zpět k vysoce elegantním účesům. Tento typ se hodí ke štíhlým a upraveným klukům. Účes totiž působí precizně a k nedbalému looku se rozhodně nehodí. **Účesem, který je naopak jednoznačně nedbalý a nosit ho může téměř kdokoli, je rozcuchání vlasů.** Lépe se vytváří s delšími vlasy, vepředu mohou buď prameny padat do čela, jindy můžou být zvedlé nahoru. Když se vrátíme opět ke kratším vlasům po stranách a delším uprostřed, můžeme si všimnout, že v ulicích **potkáváme poměrně velké množství mladých mužů, kteří si ráno ofinu modelují do tvaru vlny.** Tento účes je zhruba na pomezí mezi elegantním a "neupraveným".

Anketa:

Proč si gelujete vlasy na stranu?

9. tř. – Jakub Motyčka: „Líbí se mi to a je to moderní.“

8. A – Petr Ort: „Protože je to právě teď v módě a mě se to líbí.“

8. B – Vojta Fišer: „Tak ofinku nosit nebudu!“

7. tř. – Jan Janoušek: „Nemám k tomu žádný důvod, jen se tak prostě češu.“

7. tř. – Tomáš Bubela: „Aby mi to nepadalo do očí.“

3.B – Lukáš Oudrnický: „Protože je to hezké a chci se líbit Terezce.“ **Klára O. a Lucie H.**

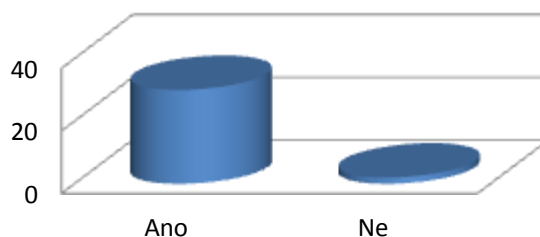
Duel - Duel - Duel - Duel - Duel

Tablety ve školách? ANO či NE?

V dnešní době už se na mnoho školách používají místo sešitů tablety. Do roku 2020 by měly být tablety pevnou součástí vyučovacích pomůcek už od základní školy. Ředitelé a učitelé škol jsou proti zavedení tabletů do školy. Podle dnešních statistik jsou děti stále u počítačů, tabletů, mobilních telefonů... Tak jsme se zeptali žáků jestli by v naší škole také tablety chtěli. Žáci už nebudou nosit tašku obtěžkanou učebnicemi, ale místo toho budou mít tablet, který dostanou ve škole v první třídě. A na druhém stupni znovu. Vláda si myslí, že tím, že výuka tablety bude žáky bavit, a proto se budou učit lépe.

Chtěli byste mít ve škole tablety místo sešitů?

Saša Havrylyuk

Máme rádi pohádky - Víla Amálka

Říkání o víle Amálce

je československý animovaný televizní seriál z roku 1975 vysílaný v rámci Večerníčku. Autorem předlohy byl Václav Čtvrtek. Seriál nakreslil a režíroval Václav Bedřich. Pohádky namluvil Jiří Hrzán. Bylo natočeno celkem 13 dílů po osmi minutách. Pro tehdy Československou televizi Říkání o víle Amálce vyrobil Krátký film, Studio tři bratři v triku. V roce 2013 zažilo Říkání o víle Amálce úspěch v Japonsku. Seriál je nadabovaný do japonštiny a hračky s motivem víly Amálky se prodávají v největších japonských hračkárnách.

Katka Karnová

Co si přečíst - Co si přečíst

John Green: Hledání Aljašky

Tato kniha je o klukovi jménem Miles Halter, který šel studovat na školu, aby našel „velké možná“. Bydlel na pokoji s klukem, kterému všichni říkali přezdívkou Plukovník. Milesovi hned dal přezdívkou Váleček. Je to proto, že byl hubený a vysoký. Celá kniha je rozdělena na dvě části. Předtím a Potom. Část Předtím vypráví o tom, jak se Miles zamiloval do holky jménem Aljaška. Miles Aljašku velmi miloval a byl schopný pro ni udělat cokoli. Na konci pasáže předtím se Aljašce stalo něco strašného. Pozdě večer si vzpomněla, že musí za mámou na hřbitov. Záleželo na tom, protože si Aljaška pořád dávala za vinu, že máma umřela kvůli ní. Nebrala ohledy na to, že je opilá. Ani Válečkovi a Plukovníkovi nedošlo, co se může stát. Aljaška jela, ale před ní se na silnici objevil kamion a ona nabourala. Byla na místě mrtvá. Část Potom vypráví o době, kdy se Plukovník a Váleček snaží přijít na to, proč nestrhla volant. Jestli to bylo kvůli alkoholu v krvi, nebo jestli to byla sebevražda.

Knihy od Johna Greena jsou podle mě jedny z nejlepších knih. Jsou napsané podle skutečných událostí a nejsou to ty klasické příběhy jako „žili šťastně až do smrti“. Jsou originální.

Michaela Palouňková

Pišu, pišeš, píšeme...

Ryn a Vítek Můj pes se jmenuje Ryn. Je velmi hravý a poslušný, ale nemá rád cizí zvíře na svém území. Byl červen a já, sestra, mamka a tat'ka jsme seděli venku na lavičce pod stromem. Najednou začal Ryn štěkat a skákat na kapotu auta. Zeptala jsem se mamky: „Mami, co se děje?“ Mamka mi odpověděla: „Nevím, jdu se podívat.“ Když se vrátila, v ruce držela malé, vyplašené kotě. Bylo hladové, a tak jsme mu dali mléko a piškoty. Řekla jsem mamce: „Mami, půjdu na chvíli zavřít Ryna.“ Pak jsme mu dali do košíku deku a kotě spokojeně usnulo. Se sestrou jsme se šly zeptat sousedů, jestli není kotě jejich. Nebylo. Zeptala jsem se mamky a tat'ky: „Mami, tati, nemůžeme si ho nechat? Prosím.“ A mamka s tat'kou svolili. Dali jsme mu jméno Vítek, protože v ten den měl svátek Vítek. Od té doby máme doma kocoura Vítku. A Ryn si na nový přírůstek zvykl. Asi o tři měsíce později jsme zjistili, že sousedi také našli kotě. Byl to Vítkův bratr. Pojmenovali ho Mourek. A tak si někdy Vítek s Mourkem hraje. A já jsem vděčná Rynovi, že Vítku našel a že se Ryn naučil snášet i jiná zvířata.

Eliška Brožková, 6. A

Žirafa ve škole Do naší třídy vstoupila žirafa a pohlň se usadila vedle mě v poslední lavici. Učitel se zeptal: „Čí je to žirafa?“ Já jsem odpověděla, že ta žirafa je moje a že se jde učit písmenka, aby byla chytrá. Učitel řekl, „Tak dobrá.“ A vyzkoušel ji, jaká umí písmenka. Žirafa řekla ale pouze jedno písmenko Ž. „A co matematika“ řekl učitel, „tu se učit nechce?“ Já jsem řekla, že ne, že si nohy umí spočítat. Cestou domů mi žirafa řekla, že dnes se učila písmenka a zítra se bude učit matematiku, že to bude každý den střídát. Já jsem jí řekla, že to nejde, že každý den se musíme učit všechno a že máme zítra tělocvik. Žirafa na to: „Já se těším na skákání!“. Já jsem se musela smát, protože jsem nikdy neviděla žirafu ve vzduchu. Druhý den na tělocviku se žirafa rozskákala, ale místo aby skočila na žíněnku, rozplácla se na podlahu. Pak ještě chvíli ležela a řekla, že už skákat nebude. Pan učitel jí řekl, že to nevádí, ať zkusí vylézt na žebřiny. Žirafa ale řekla, že pořád padá a to ji nebaví. A že odchází ze školy. Doma jsem jí řekla, že to je v pohodě a že nemusí chodit na tělocvik, ale jen na matiku a český jazyk. Ve středu jsme se šli podívat do knihovny, ale žirafa se do dveří vůbec nevešla.

Tak jsme jí přinesli pár knížek a sami šli do knihovny, Žirafa si ale nic nepřečetla, protože uměla jen písmenko Ž. Ve škole jsme potom žirafě všechno vyprávěli a ona nás ještě poprosila, abychom jí přečetli alespoň jednu knížku, protože si nemohla nic přečíst. Také poprosila pana učitele, aby ji naučil písmenka, a já jsem jí naučila číst. Žirafa všem poděkovala a na vysvědčení dostala samé jedničky. A měsíc po prázdninách mi žirafa poslala dopis z Afriky.

Petra Švorcová, 6. A

Bouře

Matěj Říha, 6. A

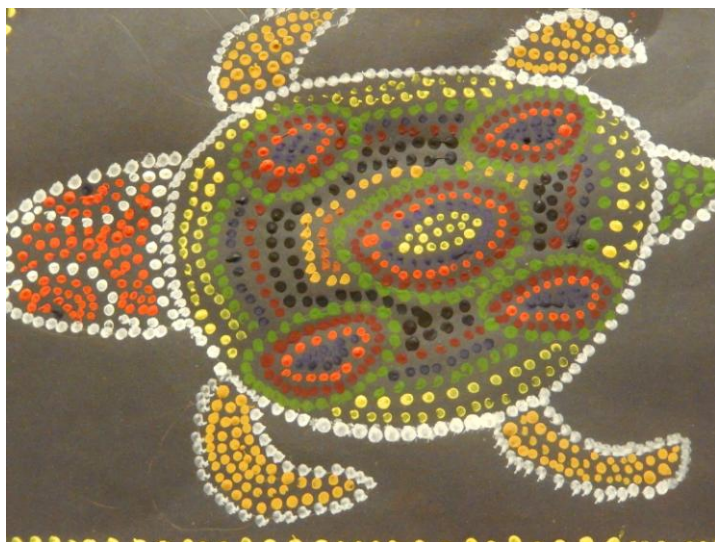
Byla bouře, velikánská bouře, taková bouře, že by se člověku nechtělo ven. Ale i tak tam jeden stál. Byl to muž v dlouhém bílém obleku, s šedivými vlasy a se zahnutým orlím nosem. Proč? Před několika minutami zazvonil u něho doma telefon. Když ho zvedl, promluvil na něj nějaký muž s velmi hlubokým hlasem: „Dovolal jsem se panu Johanu Corneliovi?“ „Ano.“ Odpověděl pan Corneli. „Tak se tedy neprodleně dostavte na městské patologické oddělení. Je to rozkaz Jejího veličenstva Alžběty II.“ „Co se děje tak vážného?“ řekl pan Corneli. „Okamžitě se tam dostavte! Vysvětlím vám to potom!“ Proto stojím zde, venku. Už jsem zavolal taxi. Ale dosud nepřišel. „Proboha, venku je bouře, všude tady prší a já tady mrznu.“ Ulevil si pan Corneli. Konečně přijelo taxi. „Tak, kam to bude?“ Zeptal se taxikář. Na Washingtonovo náměstí na patologii. „Vy jste patolog?“ „Do toho vám nic není!“ Odsekl jsem nevrle. Když jsme tam dojeli, zaplatil jsem mu a vyšel jsem k vysokým proskleným dveřím patologie. Zazvonil jsem na zvonek a ze zvonku se ozvalo: „Dnes je zavřeno“ Tak jsem zazvonil znovu a opět se ozvalo: „Dnes je zavřeno!“ Ale než stačil zavěsit, řekl jsem: „Já jsem patolog Johan Corneli a byl jsem zavolán dnes ve dvanáct hodin sem na patologii.“ „Aha, tak to se omlouvám, pane Corneli, vstupte.“ Ozvalo se bzučení a tak jsem zatlačil na dveře a otevřel je. Dveře trochu vrzly, bylo na nich znát, že je nikdo moc nemaže v panelech. Vstoupil jsem a vyšel jsem po schodech do druhého patra, když jsem vstoupil do patologického sálu, ohromně jsem se podívil (a musím přiznat, že jsem se i trochu bál), protože v místnosti byl pan patolog Denis Alojz a Dan Shark a Její veličenstvo Alžběta II. s osobními strážemi. Kromě toho tam bylo ještě pár policistů a dokonce i vyšetřovatelé ze C. I. A. „Co se děje?“ Zeptal jsem se zděšeně. „Něco jsem provedl?“ Než mi odpověděla královna, měl jsem pocit, jakoby mi žaludek spadl až do kalhot.

„Povolala jsem vás kvůli strašně důležité věci.“ „Jaká je ta věc, kvůli které jste mě povolala?“ „To vám řekne pan Dean.“ Teprve teď jsem si všiml hloučku dalších lidí, kteří seděli na polstrovaných židlích. Každý z nich měl na prsou průkazku se jménem a také tam měli napsáno NASA. Jeden z nich (podle pohledu nejstarší) na mě promluvil. Řekl: „Přede dvěma lety sonda zachytila signál cizího létajícího objektu. Když se tento objekt přiblížil, pořídila několik snímků. Tady jsou!“ Položil mi do ruky několik fotek. Byly celkem rozmazané, ale bylo na nich vidět nějaké zkráceně řečeno UFO. „Ale proč jste povolali mě, vždyť já jsem patolog?“ „Protože od vás potřebujeme, abyste se podíval na tohle.“ Ukázal na pult uprostřed místnosti, na pultu leželo něco nebo někdo, kdo byl přikrytý gumovou plachtou. „Co to je?“ Zeptal jsem se. „Před šesti dny přistála - nebo spíše spadla do vody ta neznámá raketa. Spadla na pobřeží Abota Longveu. Raketu jsme vytáhli a čtyři pasažéry zachránili, ale dva jsou mrtví. Toto je jeden z nich.“ Ukázal na pult. „Zde je rentgenový snímek.“ Řekl pan Alojz. „Díky rentgenovému snímku jsme zjistili, že nemají kostru. A také to, že jim v žilách koluje něco jako krev, ale je ohromně železitá. Od vás Corneli a od vašich spolupracovníků žádáme, abyste o této bytosti zjistili, co nejvíce to půjde, jestli ovšem tuto práci přijmete.“ „No ovšem, no samozřejmě, že to беру.“ Řekl jsem. „Je to něco jako smysl mého života.“ „Tak se tedy dejte do práce.“ Řekla královna Alžběta II. A potom všichni kromě mých spolupracujících a několika astronomů odešli. „No tak se do toho dáme.“ Řekl pan Shark. O několik let později jsme dokončili výzkum, pojmenovali jsme je mimogalaktiči. Jelikož jsem se začal zajímat o věci, jako jsou mimogalaktikové a vesmír, dal jsem se na vesmírnou akademii. Na vesmírné akademii jsem podstoupil výcvik kosmonautů a řekli nám, že astronomové zjistili, kde je planeta mimogalaktiků a že se nabírá posádka do raketoplánu, který poletí na tu planetu. Věděl jsem, že je to moje šance, a tak jsem se přihlásil. Úspěšně jsem podstoupil zkoušku a můžu vám hrdě říci, že jsem jeden z osmi pasažérů na raketoplánu Space Queen.

Můj pes na útěku

Můj pes je strašný lenoch, pořád jenom spí. Maminka mi řekla: „To bude stáří.“ A byla to pravda. Pes za pár měsíců ohluchl. My jsme na něj volali jeho jménem, ale on k nám nepřišel, nebyl tu ani na jídlo. Tak jsme ho začali hledat. Volali jsme: „Bade, Bade!“ Říkal jsem si: „Kde může být? Kde jenom je?“ Maminka a tatínek mě zavolali, ať už jdu domů. Bylo mi do breku. Bad byl sice lenoch, ale rád jsem ho měl. Šel jsem tedy domů a mířím rovnou do pokoje, když tu... „Bade, Badíku, tak tady jsi, ty lumpe, kde ses toulal?“ Byl jsem rád, že se náš pes vrátil. Od té doby už neutekl a jsem za to rád.

Adam Kišš, 6. A

Naše krásná ještěrka

Katka Karnová, 6. A

„Zítra mám hrát florbal,“ křičela jsem na mamku z pokoje. „Chci se zeptat, jestli se na mě půjdete podívat.“ Mamka mi odpověděla dost jasně: „Neřvi na mě a pojď dolů.“ Byla jsem unavená, takže se mi dolů nechtělo. „Nojo, už jdu.“ Mamka mi řekla, ať jí to povím znovu. Řekla jsem jí to. Vtom přišel bratr a řekl, že už toho má dost a že chce domácího mazlíčka a začal hystericky brečet. No, když brečí můj bratr takhle, tak to opravdu myslí vážně. Mamka to nevydržela a okřikla ho, ale on brečel stále. A večer, celou dobu než jsem usnula, jsem přemýšlela, jaký mazlíček by to mohl být. Ráno jsem se vzbudila a zakřičela: „Konečně ráno!“ Vzpomněla jsem si na včerejší bratrův cirkus, ale rychle jsem na to zase zapomněla, protože jsem si uvědomila, že dneska hraju. Blížil se čas, kdy

jsem měla jít do haly. Mamka s tatínkem nám řekli, že se s bratrem pojedou podívat na trhy Fauny, že si tam bratr koupí vytouženou želvu. Potichu jsem si řekla: „No to určitě!“ No jo, ale bratr je všude a všechno slyší a jak to uslyšel, tak ke mně přišel a tak strašně mě zfackoval, až jsem na něj začala křičet. Mamka to nevydržela a okřikla nás oba. Byl čas jít do haly. Šla jsem dřív, abych nedostala ještě jednou vynadáno. Začali jsme hrát, čas vážně nevím. O přestávce za mnou přišel bratr a ukázal mi nějakou krabičku, na níž bylo napsáno něco latinsky. (No, ráda bych řekla co, ale vážně si nepamatuju všechno.) Ptala jsem se ho, co je uvnitř, ale on mi to nechtěl říct ani ukázat. Slíbil, že mi to ukáže, až dohraju. Celý zápas jsme na to mysleli. Konečně! Konec zápasu! Byla jsem strašně natěšená. Co v té krabičce bude? Přiběhla jsem za bratrem a on mi konečně ukázal, co je v krabičce. Rozzářily se mi oči. Uvnitř byla ještěrka, přesněji gekončík noční. Bratr pak jen dodal, že se jmenuje Amina. Ale i tak jí říkáme Hamina!

Monology, aneb co říkají . . .

Dudlík: Neviděl jsem horší práci, než mám já. Stále si mě někdo strká do pusy. Jak děti, tak i dospělí. Už mě to nebaví. Hlavně s těmi, se kterými tam jsem. Jsou to jazyk a zuby. Jazyk, ten mě stále olizuje, je to nechutné, a zuby, to je ještě horší, stále mě koušou, bolí mě celé tělo. Už jsem podal stížnost na hlavní úřad. Úřad se jmenuje mozek. Pracuji tam nepříjemní úředníci - neurony. Zrovna, když tam moje stížnost dorazila, úřadovala zrovna chuť. Ta mi poslala odpověď, že si nemám stěžovat, že jsem právě proto vyrobený a že si mám prý stěžovat někde jinde. Vážně nevím.

K. K.

Schránka: Dnes ke mně přišel jako obvykle pošťák. Nesl ale něco nového. Byly to noviny. Noviny byli příjemně hebké. S novinami jsem se brzy skamarádila. Za pár dní si pro ně někdo přišel. Byla jsem celkem smutná, neměla jsem si s kým povídat. Pošťák totiž dlouho nic nepřinesl. Za pár dní jsem viděla stejné noviny znovu, tentokrát byly roztrhané, zmačkané a něčím polité. Jsem ráda, že jsem schránka.

K. K.

Košťátko: Mám celkem dobrou práci, ale jsem stále špinavé. Už delší dobu mě nikdo nepoužívá. Jednoho dne mě dali do takového zvláštního místa, nad vchodem bylo napsáno Bazar. Slyšel jsem, jak nějaká paní povídá, že se jí už nevejdou do žádného koše. Ale děti mě nechtěly vyhodit, protože pro ně jsem bylo moc hezké. „Slyšelo jsem správně?“ řeklo jsem si v duchu. „Ona si myslí, že nejsem na vyhození.“ Bylo jsem na sebe pyšné! Tohle mi nikdo v životě neřekl. Zvedlo jsem si trochu sebevědomí a šlo jsem za ostatními. Vtom ke mně přišel prodáváč a podal mě nějaké paní. Bylo jsem překvapené, že si pro mě někdo přišel tak brzy. Paní mě donesla do veliké budovy. Byla to škola. O škole jsem slyšelo od dětí, že je to budova, kde se učí číst a psát. Těšilo jsem se, že se taky něco naučím, ale jen jsem uklízelo.

K. K.

Petrolejová lampa: Já jsem nešťastná lampa, buď stojím na dřevěné polici nebo stojím na stole, kde jsem celá obložená jídlem a nic nevidím. Ach jo.

P. Š.

Petrolejová lampa: Chudák já, pořád jsem jim byla dobrá a skončila jsem tady v té popelnici. A to má být nějaký život!? Abych pravdu řekla, je to hrůza.

E. B.

Klika: Halo! Já jsem tady na dveřích, pomozte mi dolů! Oni mě pořád drží a otvírají mnou dveře, nebo do mě strkají klíč. To je taková otrava.

P. Š.

Obraz: Ach, já starý obraz, už několik let visím na studené zdi a nikdo si mě nevšimá. Za chvíli dostanu asi rýmu. Mohli by zatopit.

P. Š.

Zrcadlo: Pořád do mě koukají, prohlížejí se nebo na mě civí jako na nějakého strašáka. Také na mě prskají a hlavně si u mě čistí zuby a já jim pomalu vidím až do krku. To je hrůza a hnus, jsou tam zuby, které by mě chtěl sníst. Pomoooooc!

P. Š.

Pobavte se! :-)

Lukáš ukazuje otci vysvědčení.
„Teda něco tak hrozného jsem
ještě neviděl“, říká tatínek.
A Lukáš na to: „Já také ne.
Včera jsem to našel ve tvých
věcech.“

Ptá se policista chodce:
„Proč tak řvete?“
„Přejelo mě kolo.“
„Vy toho naděláte,
včera tu chlapa přejela
tramvaj a ani necekl!“

Paní učitelka vysvětluje třídě:
„Když mají zvířátka mláďátka,
tak říkáme, že kráva se otelila
a kočka okotila. Řekne někdo
další příklad?“
Pepíček se hlásí: „Prosím,
žralok se ožral.“

„Ty, Terezko, moc zlobíš!
Vzpomeň si na Karkulku,
co se jí stalo, když neposlouchala.“
„A ty si, babi, vzpomeň,
koho vlk sežral jako prvního.“

VTIPY pro vás vybral Matěj Říha

HLAVOLAMY

A/ Kolik je ve třídě chlapců a děvčat?

Martin povídá: „Ještě že mám ve třídě čtyřikrát více
spolužáků než spolužaček. Děvčata by se neustále
hašteřila.“ Petra povídá: „Já jsem také ráda, že mám
pětkrát více spolužáků než spolužaček. Mezi takovým
množstvím chlapců se přece jenom občas najde slušný
spolužák, který mi třeba pomůže s taškou a tak.“

B/ Hádej:

Kolik lodí pluje ve skupině, když jedna pluje přede
dvěma, jiná mezi dvěma a ještě jiná za dvěma?

D/ Který výraz má všechny uvedené významy?

1. jednotka tlaku
2. likérník
3. zvýšený pult k podávání lihovin
4. noční zábavní podnik
5. písčité val na mořském dnu

C/ Největší vejce

V odborné terminologii je nazýván *Aepyornis maximus*.
Tento největší pták žil na Madagaskaru a patřil k nelétavým
ptákům. Vážil 450 kg a měřil ke třem metrům. Kladl
obrovská vejce, která měla objem přes 10 litrů (asi 6krát
více než vejce dnešního pštrosa). Jeho český název zjistíš
pomocí přesmyčky: P A N S T O L Í K

Výsled
ky: A/
25
chlapc
ů a 6
děvčat
- B/ tři
lode -
C/
sloní
plák -
D/ bar

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (I. M.), Kateřina Karnová, Matěj Říha, Pavel Zoufalý - 6. A, Nicole Kačurová (Niky), Klára Oudrnická (O. Klára), Kateřina Špytková (Š. Kačka), Eva Štěpánová (Evča), Denisa Třísková - 7. třída, Petra Dědková (Pěťa), Saša Havrylyuk (Saša), Kristína Kirajnová, Tomáš Míč, Míša Palounková, Kamila Smádrová, Eliška Svobodová (Elsa), Kristýna Veselá (Kristy) a Eliška Žáčková - 8. B, Zuzana Nocarová, Michaela Špytková, Adéla Zdobinská - 9. třída.

Cena 10,- Kč